

Nenávidím

Hysteria

Závidím ti sílu tvou, víc než může chtít
nenávidím, když léta jdou a musím odejít,
vzdálený je soudný den a s každým dnem je dál,
upálený a zneuctěn, však z popela jsem vstal.

Teď máš smícháno s pláčem, vše cos chtěl mít
a tvář je nevinná, už víš,
jsi jen malým hráčem, co měl v plánu žít,
však souboj začíná.

Mříž skrývá smích, co zbývá,
nenávidím tě stále víc, tvým snům lekci dám,
hřích smývá déšť, co zpívá,
nenávidím tě stále víc, to smím jenom já.

Chvíle slávy vzápětí střídá zvůle zlá,
zatíná spáry v objetí je v kostech zalezlá,
lákavá je tváří v tvář, výhra slíbená,
tak dej si hlavu na polštář,
spusť víčka znavená.